

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 21.9.2009
COM(2009) 489 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА

относно действието на разпоредбите за подпечатване на пътни документи на граждани на трети държави в съответствие с членове 10 и 11 от Регламент (ЕО) № 562/2006 за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници)

1. ВЪВЕДЕНИЕ

На 13 октомври 2006 г. влезе в сила Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници, наричан по-долу КШГ)¹. В КШГ бе потвърдено задължението, въведено с Регламент (ЕО) № 2133/2004², пътните документи на гражданите на трети държави да се подпечатват систематично при влизане и излизане. В кодекса е посочен също и списък с документите, на които трябва да се поставят печати при влизане или излизане, и тези, които са освободени от подпечатване. Освен това бе въведена възможността компетентните национални органи да приемат, че ако пътният документ на гражданин на трета държава не съдържа печат за влизане, притежателят на документа не изпълнява условията за продължителност на престоя в съответната държава-членка. Гражданинът на трета държава има възможност да обори тази презумпция. Ако той не го стори, може да бъде експулсиран от територията на съответната държава-членка.

На 6 ноември 2006 г. Комисията прие препоръката си за създаване на „практическо ръководство за гранична охрана“³ (ПРГО), съдържащо специални насоки за подпечатване на пътни документи (част втора, раздел I, точка 4), и по-конкретно случаите на освобождаване от подпечатване, ситуацияите, при които повече няма свободно място за поставяне на печат в пътния документ, подпечатване на пътни документи на граждани на трети държави, които са длъжни да притежават визи и т.н.

Съгласно разпоредбите на член 10, параграф 6 от КШГ *Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета до края на 2008 г. за действието на разпоредбите за подпечатване на пътни документи.*

За тази цел през август 2008 г. Комисията отправи към държавите-членки въпросник, за да получи информация за прилагането на разпоредбите за подпечатването на пътните документи на гражданите на трети държави. Комисията трябваше да напомни неколккратно, за да получи исканата информация. Настоящият доклад бе изготвен въз основа на отговорите, предоставени от двадесет и пет държави, членки на Шенген. Две държави-членки (Малта и Португалия) не предоставиха исканата информация⁴.

2. ОСНОВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА РЕЖИМА НА ПОДПЕЧАТВАНЕ

Първо, трябва да се разгледа задължението за систематично подпечатване при влизане и излизане на пътните документи на гражданите на трети държави, пристигащи за кратък престой, ненадхвърлящ три месеца в рамките на период от шест месеца.

¹ ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

² Регламент (ЕО) № 2133/2004 на Съвета от 13 декември 2004 г. относно изискването компетентните органи на държавите-членки да подпечатват систематично пътните документи на граждани на трети страни при преминаването им на външни граници на държавите-членки, ОВ L 369, 16.12.2004 г., стр. 5.

³ Препоръка на Комисията от 6 ноември 2006 г. за създаване на общо „Практическо ръководство за гранична охрана (Шенгенско ръководство)“, което ще се използва от компетентните органи на държавите-членки при извършване на граничния контрол на лица, С (2006) 5186 окончателен

⁴ Предвид факта, че Швейцария прилага достиженията на правото от Шенген едва от 12 декември 2008 г., от нея не бе поискано да съобщи за опита си с подпечатването.

Трябва да се потвърди отново принципът, че в случай на освобождаване от гранични проверки по член 8 от КШГ граничната охрана продължава да е задължена да поставя печати в пътните документи на гражданите на трети държави при влизане и при излизане.

Чрез член 10, параграф 3 от КШГ се въвеждат изключения от принципа за систематично подпечатване, а именно за пътните документи на държавни глави и сановници, чието пристигане официално е оповестено предварително чрез дипломатически канали, и за други категории, посочени в същия член.

Печати за влизане или излизане не се поставят на пътните документи на граждани на ЕС, Норвегия, Исландия, Лихтенщайн и Швейцария. Освен това не се поставят печати на документите на жителите на гранични зони, ползващи се от режим на местен граничен трафик, в съответствие с член 6 от Регламент (ЕО) № 1931/2006⁵. Освободени са също от подпечатване на пътните си документи при влизане и излизане и гражданите на трети държави, както и членовете на семействата на граждани на ЕС, които представят разрешение за пребиваване, издадено от държава-членка в съответствие с член 10 от Директива 2004/38/ЕО⁶.

В приложение IV от КШГ са посочени практическите условия за поставяне на печати, като например се въвеждат общи правила за подпечатване на пътни документи на граждани на трети държави, които са длъжни да притежават визи, или задължението за държавите-членки да определят национални точки за контакт, отговорни за обмяна на информацията относно кодовете за сигурност на печатите за влизане и излизане, използвани на гранично-пропускателните пунктове.

Чрез член 10, параграф 3, последен абзац от КШГ се въвежда възможността при изключителни обстоятелства гражданин на трета държава да бъде освободен от поставяне на печат за влизане или излизане по негова молба, в случай че поставянето на такъв печат може да причини сериозни трудности за това лице (като напр. от политически характер). В такъв случай влизането или излизането се записват на отделен лист, който се дава на гражданина на трета държава.

Чрез член 11 от КШГ се въвежда презумпция за незаконност на престоя на гражданин на трета държава, който не разполага с печат за влизане и се намира на територията на държава — членка на Шенген или е засечен при излизане от Шенгенското пространство. В този случай гражданинът на трета държава може да обори презумпцията, като представи по всякакъв начин достоверни доказателства, като билети за транспорт или хотелски сметки, които да потвърдят присъствието му извън територията на Шенгенското пространство и това че е спазил условията, свързани с продължителността на краткосрочен престой в Шенгенското пространство. В този случай компетентният национален орган обозначава в съответствие с националното

⁵ Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за определяне на правилата за местния граничен трафик по външните сухопътни граници на държавите-членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция, ОВ L 405, 30.12.2006 г., стр. 1

⁶ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77.

законодателство и практика в пътният документ датата и мястото, където гражданинът е преминал външната граница на някоя от държавите-членки.

Освен това на гражданина на трета държава може да се даде формуляр, предвиден в приложение VIII. Формулярът се дава само при условие, че гражданинът на трета държава докаже, че е спазил условието за разрешената продължителност на престоя, макар и пътният му документ да не съдържа печат за влизане.

Ако лицето не успее да обори презумпцията за незаконен престой, то може да бъде експулсирано от компетентния орган от територията на съответната държава-членка.

Държавите-членки са длъжни да се уведомяват взаимно и да известяват Комисията и генералния секретариат на Съвета за националните си практики по отношение на презумпцията за незаконен престой и нейното оборване.

3. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ И СРЕЩНАТИ ТРУДНОСТИ ОТНОСНО ПРИЛАГАНЕТО НА РАЗПОРЕДБИТЕ ЗА ПОДПЕЧАТВАНЕ НА ПЪТНИТЕ ДОКУМЕНТИ НА ГРАЖДАНИ НА ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

В своите отговори държавите-членки декларират, че осъществяват пълно, правилно и систематично подпечатване на пътните документи на граждани на трети държави при влизане и излизане. Държавите-членки декларират, че при осъществяването на тази дейност не са възникнали значителни проблеми. Така, не са съобщени случаи на конкретни проблеми, свързани с дълго време за чакане на външните граници или с подпечатване при облекчени гранични проверки в съответствие с член 8 от КШГ.

Описаните от държавите-членки трудности са със следния характер:

- *Липсващи печати за влизане от други държави-членки;*

Комисията подчертава, че систематичното подпечатване е единственият начин да се установи със сигурност датата и мястото на преминаването на външната граница и следователно то е необходимо, за да се провери спазването на продължителността на разрешения престой на гражданина на трета държава в Шенгенското пространство (вж. също точка 5 по-долу).

- *Трудности при четене поради това, че печатите не се поставят правилно (напр. върху виза стикера, така че се закрива зоната за машинно четене на визата и не може да се направи проверка чрез оптични четци), поставят се върху вече положени печати, частично (липсва част от печата), хаотично и нехронологично, печатите са неясни (напр. върху ръба на паспорта или се образуват нечетливи места, където липсва достатъчно мастило);*

Комисията припомня, че за лесното и правилно определяне на продължителността на престоя на гражданин на трета държава в Шенгенското пространство съществуват препоръчителни практики за поставяне на печатите, посочени в точка 4.6 от ПРГО, и по-специално:

- печатите следва да се поставят, ако е възможно, в хронологичен ред, за да се улесни намирането на датата, на която лицето е преминало границата за последен път;

- печатът за излизане следва да бъде поставен близо до печата за влизане;
- печатът следва да бъде поставен в хоризонтално положение, за да може лесно да се чете;
- не следва да се поставя печат върху вече съществуващи печати, включително поставени от други държави.

Освен това трябва да се напомни приложение IV, точка 3 от КШГ, където се установяват правила за подпечатването на пътни документи, съдържащи визи. Така, [...] печатът по възможност се поставя така, че да покрие ръба на визата, без да накърнява четливостта на обозначенията върху визата или знаците за сигурност върху виза стикера. Ако трябва да се поставят няколко печата [...], това се прави върху страницата срещу тази, върху която е поставена визата. Ако посочената страница не може да се използва, печатът се поставя на следващата страница. Зоната за машинно четене не се подпечатва.

- *Липса на място за поставяне на печат в пътния документ, особено за шофьори на тежкотоварни камиони или за често пресичащи границата трансгранични работници, както и липса на европейско регламентиране по този въпрос;*

При представянето на ПРГО Комисията си даваше сметка, че може да се окаже, че документът, който позволява на гражданин на трета държава да премине границата, вече не е подходящ за поставяне на печат, тъй като са свършили празните страници. В този случай на гражданина на трета държава се препоръчва да подаде заявление за нов паспорт, така че печатите да продължат да бъдат поставяни в него в бъдеще. Ако паспортът, в който вече няма място за подпечатване, съдържа валидна виза, следва да се изиска нова виза, която да се постави в новия паспорт.

Някои държави-членки попитаха дали ако пътният документ на гражданин на трета държава не съдържа повече празни страници за поставяне на печат, е приложим член 10, параграф 3, чрез който се позволява изключение от поставяне на печат за влизане или излизане, в случай че поставянето на такъв печат може да причини сериозни трудности за съответното лице. Комисията смята, че в този случай разпоредбата не е приложима, тъй като изключение се позволява само по причина на трудностите (напр. от политически характер), които лицето би изпитало вследствие на подпечатването. При все това, в съответствие с препоръките на Комисията, посочени в ПРГО⁷, по изключение и най-вече за лица, които редовно преминават границата, може да се използва отделен лист, в който могат да се поставят още печати. Листът трябва да се даде на гражданина на трета държава и следва да съдържа информацията, посочена в ПРГО. Във всеки случай липсата на празни страници в паспорта не е сама по себе си достатъчно основание за отказ за влизане на дадено лице.

Някои държави-членки заявяват, че използват такива отделни листове за поставяне на печати за влизане и излизане при поискване от граждани на трети държави, особено шофьори на тежкотоварни камиони, които често пресичат външната граница. Следва също да се обърне внимание на редовно преминаващите границата с цел работа лица, които не отговарят на условията за издаване на разрешително за местен граничен трафик. Заслужава да се спомене фактът, че в Унгария и Словения се подпечатват

⁷ Точка 4.5 от ПРГО.

отделни листове, прикрепени към картата за самоличност на хърватски гражданин. Тези две държави-членки приемат това въз основа на двустранните си споразумения от 1997 г. Според представената от Словения статистическа информация годишно под 0,5 % от шофьорите на тежкотоварни камиони искат подпечатване на отделни листове. Основната причина, която изтъкват гражданите на трети държави, когато отправят такова искане, е високата цена за изваждане на нов паспорт. В някои случаи гражданите на трети държави искат да запазят празна страница за бъдеща виза или разрешение за пребиваване.

Комисията смята, че гореописаните случаи не следва да се считат за освобождаване от подпечатване, тъй като не попадат в приложното поле на член 10, параграф 3, последен абзац от КШГ.

- *Липса на по-единна процедура за подпечатване на пътни документи на граждани на трети държави, които пътуват с деца;*

Международната организация за гражданско въздухоплаване издаде редица препоръки с незадължителен характер, включително прилагането на принципа „*едно лице — един паспорт*“. Този принцип бе одобрен на равнището на Общността⁸. Ако този принцип се прилага от третите държави, той ще позволи разпоредбите за подпечатване на пътни документи да се прилагат съответно за всяко лице.

- *Поставяне под въпрос на необходимостта от подпечатване на пътни документи на граждани на трети държави, които притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от държава — членка на Шенген.*

Комисията смята, че пътните документи на граждани на трети държави, които притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от държава — членка на Шенген, не следва да се подпечатват. Целта на подпечатването на паспорт е да се установи дали гражданинът на трета държава е спазил разрешената продължителност на краткия престой в Шенгенското пространство. Тази логика не може да се приложи за гражданите на трети държави, които притежават валидно разрешение за пребиваване, тъй като разрешената продължителност на престоя в държавата от Шенген, която е издала разрешението, се определя от срока на валидността му. Подпечатването на паспорта при излизане и повторно влизане не може да засегне продължителността на престоя от разрешението за пребиваване, издадено от държава — членка на Шенген. Проверката за спазването на продължителността на престоя от страна на лица с разрешение за пребиваване, които пресичат външните граници и пътуват до други държави от Шенген, трябва да се основава на съобщаване на присъствието в друга държава — членка на Шенген в съответствие с член 22 от Шенгенската конвенция⁹. Този инструмент може да не позволи продължителността на престоя да бъде изчислена толкова лесно, колкото чрез проверка на печатите. Това обаче е следствие от установяването на пространство без вътрешен граничен контрол. Трябва да се подчертае, че досега Комисията не е получавала никаква информация за граждани на трети държави, притежаващи разрешение за пребиваване, издадено от държава —

⁸ Регламент (ЕО) № 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 г. относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки, ОВ L 385, 29.12.2004, стр. 1. Всички държави-членки прилагат този принцип с изключение на Австрия и Нидерландия.

⁹ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.

членка на Шенген, които да са злоупотребили с правото си на пътуване, за да останат в друга държава-членка за повече от три месеца.

4. ИНФОРМАЦИЯ ЗА ГРАЖДАНИТЕ НА ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, КОИТО СА ОСВОБОДЕНИ ОТ ПОДПЕЧАТВАНЕ (ЧЛЕН 10, ПАРАГРАФ 3), И СЛУЧАИ НА ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ПОДПЕЧАТВАНЕ

Повечето държави-членки не събират статистически данни за броя на заявленията от граждани на трети държави за освобождаване от подпечатване или въобще не регистрират тези заявления. Някои държави-членки декларират, че заявленията от граждани на трети държави са съвсем малко и се разглеждат поотделно.

Освен това бяха повдигнати въпроси относно подпечатването на пътни документи и изчисляването на продължителността на престоята на граждани на трети държави, които са членове на семействата на граждани на Съюза и които пътуват с карта за пребиваване в съответствие с член 10 от Директива 2004/38/ЕО.

Комисията напомня, че са освободени от подпечатване при влизане и при излизане гражданите на трети държави, които са членове на семейството на граждани на Съюза и които пътуват с карта за пребиваване, издадена от държава-членка в съответствие с член 10 от Директива 2004/38/ЕО, когато придружават граждани на Съюза, упражняващи правото си на свободно движение или пребиваване. Обратно, гражданинът на трета държава, който е член на семейството на гражданин на Съюза, не е освободен от подпечатване, когато пътува сам или когато придружавайки гражданин на Съюза, не представи гореспоменатата карта за пребиваване (напр. лицето живее с гражданин на ЕС извън Съюза и не притежава карта за пребиваване).

Не е възможно да се избегнат ситуации, при които гражданин на трета държава, член на семейството на гражданин на Съюза, комбинира пътувания, при които придружава или отива при гражданин на ЕС, упражняващ правото си на свободно движение, с пътувания, при които този гражданин на трета държава е сам. Комисията смята, че това положение може да бъде объркващо, но в действителност не поставя проблеми. Когато пътува сам, гражданин на трета държава не може да надхвърли максималната продължителност на престоя в Шенгенското пространство, т.е. три месеца. В случай, че гражданин на трета държава придружава гражданин на Съюза, продължителността на разрешената престой не е ограничена до три месеца в рамките на период от шест месеца.

Накрая, някои държави-членки предлагат да се допълни списъкът с категориите лица, чиито пътни документи не следва да се подпечатват, с екипажите на международните пътнически и товарни влакове. Комисията подкрепя това предложение и ще въведе изключение от подпечатването за влаковите екипажи предвид професионалната им активност, сравнима с тази на пилотите или моряците, тъй като влаковете се движат по фиксиран график.

5. ИНФОРМАЦИЯ ЗА ГРАЖДАНИ НА ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, НАМЕРЕНИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА ИЛИ ПРИ ИЗЛИЗАНЕ ОТ ШЕНГЕНСКОТО ПРОСТРАНСТВО БЕЗ ПЕЧАТ ЗА ВЛИЗАНЕ НА ПЪТНИЯ СИ ДОКУМЕНТ, С ОБОРЕНА ИЛИ СЪЩЕСТВУВАЩА ПРЕЗУМПЦИЯ ЗА НЕЗАКОНЕН ПРЕСТОЙ (ЧЛЕН 11)

Значителен брой държави-членки не събират статистически данни за броя на гражданите на трети държави, намерени на територията на държава-членка или при излизане от Шенгенското пространство без печат за влизане на пътния си документ, или по-конкретно — за броя на лицата, които успяват или не да оборят презумпцията за незаконен престой.

Някои държави-членки (Словения, Белгия, Унгария, Румъния, Италия и Естония) предоставиха точни статистически данни с графики, показващи точния брой на гражданите на трети държави, местата и датите на тяхното влизане в Шенгенското пространство. Други държави-членки изпратиха само обща информация за значителния или малък брой граждани на трети държави, намерени без печати за влизане на пътните им документи.

С член 11, параграф 1 от КШГ се въвежда възможността компетентните национални органи да приемат, че ако пътният документ на гражданин на трета държава не съдържа печат за влизане, притежателят на документа не изпълнява условията за продължителност на престоя в съответната държава-членка. От отговорите на органите на държавите-членки не става ясно обаче дали те винаги приемат, че престоят е незаконен, когато липсва печатът при влизане в паспорта на гражданин на трета държава.

Повечето от държавите-членки декларират, че използват формуляра от приложение VIII от КШГ за одобрение на доказателствата по отношение спазването на условията за продължителност на краткосрочен престой в случаи, когато пътният документ не носи печат за влизане. Някои държави-членки (Германия, Франция, Словения и Дания) декларират, че не използват формуляра, а вместо това подпечатват пътния документ на гражданина на трета държава с коригиращ печат, на който са отбелязани датата и мястото на влизане в Шенгенското пространство. Някои държави-членки обявяват, че използват и двата инструмента (формуляра и печата).

Унгария обяви, че е разработила национална система за регистрация на границата, чрез която се регистрират всички движения през външните граници на гражданите на трети държави. Информацията може да се използва, за да се обори презумпцията за незаконен престой, ако лицето е влязло в Шенгенското пространство през Унгария. България описва подобна автоматична информационна система „Граничен контрол“, а Румъния — подобна база данни за влизане/излизане.

Повечето държави-членки декларират, че не събират статистически данни и не поддържат бази данни за броя на гражданите на трети държави, които не успяват да оборят презумпцията за незаконен престой. Според някои държави-членки не е възможно да се установи разлика между лицата, експулсирани, защото не са оборили презумпцията за незаконен престой, и експулсираните по други причини. Повечето държави-членки изрично споменават, че имат установени национални процедури за експулсирането на незаконни имигранти. Държавите-членки, които предоставиха конкретна информация за броя на върнатите граждани на трети държави (Естония,

Латвия, Словения, Нидерландия и Литва), съобщиха, че във всички случаи лицата са експулсирани от Шенгенското пространство.

6. ДРУГА ИНФОРМАЦИЯ, СВЪРЗАНА С ПРИЛАГАНЕТО НА РАЗПОРЕДБИТЕ НА ЧЛЕНОВЕ 10 И 11

Гърция съобщи, че въвежда автоматична ежедневна промяна на кода за сигурност на печатите за влизане и излизане чрез електронно приложение, което ще бъде разработено за тази цел.

Неотдавна в рамките на работната група на Съвета за границите Полша повдигна въпроса как да се подпечатват пътни документи, когато две или повече шенгенски визи от тип „С“ на родител и на дете са поставени в паспорта на родителя. Въз основа на предоставената от държавите-членки информация се наблюдават разлики в процедурните им практики при тези случаи, напр. до печата се вписва броят на лицата или името на детето. В КШГ не се съдържат конкретни разпоредби за процедурата в този случай. Комисията смята, че по принцип всеки виза стикер в паспорта следва да се подпечатва систематично при влизане и излизане в съответствие с член 10 и приложение IV, точка 3 от КШГ. При определянето на това кой печат на влизането на кое лице отговаря могат да възникнат трудности в случай на виза за многократно влизане и чести пътувания и на двете лица. Тъй като обаче няма налична информация от държавите-членки за това колко често се срещат такива случаи на външните граници и за практическите трудности, които произтичат от тях, Комисията не смята за подходящо да започва хармонизация на процедурите за подпечатване на пътните документи в гореописаните случаи.

Комисията би желала да повдигне въпроса за подпечатването на пътните документи в случай на временно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с член 23 и следващите от КШГ. Според член 28 *на местата, където се въвежда повторно граничен контрол на вътрешни граници, се прилагат с необходимите изменения съответните разпоредби на дял II*. По този начин ще се прилагат някои съответни разпоредби, свързани с контрола на външната граница, като гранични проверки на лица или отказ на влизане. Подпечатване на общите граници между държавите от Шенген обаче не следва да се извършва, тъй като лицето остава в Шенгенското пространство. Фактът, че временно се въвежда повторно граничен контрол на вътрешните граници, не може да засегне продължителността на разрешения престой на гражданин на трета държава в Шенгенското пространство. Подпечатването би било подвеждащо, тъй като би бил поставен втори печат за влизане, без лицето да е излязло от Шенгенското пространство. Следователно Комисията смята, че член 10 е неприложим при временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници.

7. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Въз основа на предоставената информация Комисията прави следните заключения:

- (1) В настоящото общностно законодателство се предвижда задължението за систематично подпечатване при влизане и излизане на пътните документи на гражданите на трети държави. В КШГ е посочен също и списък с документите,

на които трябва да се поставят печати при влизане или излизане, и тези, които са освободени от подпечатване. Освен това се въвежда възможността компетентните национални органи да приемат, че ако пътният документ на гражданин на трета държава не съдържа печат за влизане, притежателят на документа не изпълнява условията за продължителност на престоя в съответната държава-членка, но се предвижда също възможността гражданинът на трета държава да обори тази презумпция. Съгласно член 10, параграф 6 от КШГ Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета до края на 2008 г. за действието на разпоредбите за подпечатване на пътни документи. Комисията съжалява, че не бе възможно да спази този срок. Закъснението се дължи на късното изпращане на информацията от няколко държави-членки.

- (2) Комисията подчертава, както бе наблегнато и от значителен брой държави-членки, че е необходимо строго спазване на правилата за систематично, хронологично и правилно подпечатване на пътните документи, както е установено в КШГ и ПРГО. Спазването на тези правила улеснява правилното извършване на граничните проверки и спомага за намаляване на времето за чакане на външните граници на ЕС.
- (3) Комисията напомня, че общите правила за подпечатване на пътни документи на граждани на трети държави, върху които е поставен виза стикер, са уредени в приложение IV, точка 3 от КШГ.
- (4) Комисията подчертава, че пътните документи на граждани на трети държави, които притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от държава — членка на Шенген, се освобождават от подпечатване при влизане и излизане.
- (5) Комисията смята, че член 10 от КШГ е неприложим при временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с член 23 и следващите от КШГ.
- (6) Комисията признава трудностите, които срещат граждани на трети държави, които често пресичат границата, като шофьори на тежкотоварни камиони или редовно преминаващи границата с цел работа лица. Обаче затрудненията, свързани с празни страници за подпечатване, биха могли да бъдат преодолени само с автоматизирана система за регистрация на влизания и излизания, вследствие на която подпечатването ще стане излишно. Комисията не вижда необходимост да се освобождават от подпечатване шофьорите на тежкотоварни камиони, особено в светлината на опасенията, изразени от държавите-членки, относно риска от незаконна имиграция и наемане на работа.
- (7) Комисията е на мнение, че няма нужда от разглеждане на допълнителни изключения от подпечатване, освен за влаковите екипажи предвид професионалната им активност, сравнима с тази на пилотите или моряците, тъй като влаковете се движат по фиксиран график. Комисията ще стартира мерки за предвиждане на изключение от подпечатването за тази категория лица.
- (8) Според отговорите значителен брой държави-членки не събират статистически данни за броя на гражданите на трети държави, намерени на територията им или при излизане от Шенгенското пространство без печат за влизане, или за броя на гражданите на трети държави, които успяват (или не) да оборят презумпцията за

незаконен престой. Комисията приканва държавите-членки да събират тази информация и да предоставят наличните данни, за да може да се анализира по-добре функционирането на разпоредбите за подпечатването.

- (9) Накрая, известен брой държави-членки не са изпълнили задължението си по член 11, параграф 2, последен абзац да се уведомяват взаимно и да известяват Комисията и генералния секретариат на Съвета за националните си практики по отношение на презумпцията за незаконен престой и нейното оборване, посочени в член 11. Комисията призовава тези държави-членки да го направят в рамките на един месец след приемането на доклада.